

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **STAVEBNÍ FIRMA PLUS s.r.o.**, se sídlem Měšťanská 3992/109, Hodonín, zast. JUDr. Marcelou Andrýskovou, advokátkou se sídlem Masarykovo nám. 120/22, Hodonín, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2015, č. j. 5238/1.30/15-3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 6. 2017, č. j. 62 Ad 5/2015 - 83,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně (dále také „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Žalovaný jako odvolací správní orgán oprávněný dle § 4 odst. 1 písm. j) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZIP“), k přezkumu rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj ze dne 26. 5. 2015, č. j. 5832/9.30/15-11 (dále jen „inspektorát a „rozhodnutí inspektorátu“), zamítl odvolání proti tomuto rozhodnutí a potvrdil jej. Inspektorát uložil žalobkyni pokutu ve výši 70 000 Kč společně s povinností uhradit paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč dle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, za spáchání správního deliktu dle § 30 odst. 1 písm. f) ZIP tím, že nedodržela ke dni 30. 10. 2014 na pracovišti – staveništi „Stavba Vracov chodníky“ povinnosti při zajišťování bezpečnosti práce. Žalobkyně se správního deliktu dle § 30 odst. 1 písm. f) ZIP dopustila

tím, že dostatečně neurčila obsah školení o ostatních předpisech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci při manipulaci a přemísťování mobilních buněk, neboť v obsahu školení zaměstnanců ze dne 21. 3. 2014 nebyla obsažena „Organizační směrnice 1/2014 – Systém bezpečné práce u zdvihacích zařízení“ (dále jen „směrnice 1/2014“), čímž bylo porušeno ustanovení § 103 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZP“). Zároveň své zaměstnance (například M. K.), kteří jako řidiči a vazači prováděli práce spojené s přemístěním a převozem mobilních buněk, s touto směrnicí 1/2014 neseznámila, čímž porušila svoji povinnost dle § 103 odst. 2 písm. c) ZP ve spojení s § 103 odst. 3 ZP.

[2] Žalobkyně v řízení před krajským soudem napadala jak rozsah, ve kterém byla kontrola inspektorátem jako orgánem inspekce práce dle ZIP provedena, tak nedostatečně zjištěný skutkový stav, přičemž na základě kontrolních zjištění bylo se žalobkyní zahájeno správní řízení pro možné spáchání výše uvedených správních deliktů. Kontrola se dle jejího názoru uskutečnila nad rámec zákona. Kontrola se zaměřovala na zjišťování příčin a okolností smrtelného pracovního úrazu výše uvedeného zaměstnance včetně šetření na místě úrazového děje dle § 5 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, přičemž kontrola měla být v souladu s předmětem kontroly uvedeným v protokolu o kontrole ze dne 19. 1. 2015, č. j. 1135/9.41/15-1 (dále jen „protokol o kontrole“), vykonávána dle § 5 odst. 1 písm. a) ZIP pouze v rozsahu vymezeném § 3 ZIP, zejména mělo být kontrolováno obecné dodržování povinností žalobkyně vyplývajících z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce a k zajištění bezpečnosti provozu technických zařízení se zvýšenou mírou ohrožení života a zdraví a právních předpisů o bezpečnosti provozu vyhrazených technických zařízení. Dílčí kontrolní závěr o nedodržování pracovněprávních předpisů dle § 3 ZIP v souvislosti se vznikem pracovního úrazu zaměstnance K., a sice že tito zaměstnanci (vazači provádějící práce spojené s přemístěním a převozem mobilních buněk) nebyli seznámeni se směrnicí 1/2014, je nepřezkoumatelný. Toto dílčí kontrolní zjištění je v rozporu s předmětem kontroly a navíc neodpovídá řádně zjištěnému skutkovému stavu, protože nebyli vyslechnuti žalobkyní navrhovaní svědci. Samotný protokol o kontrole neobsahoval úplný výčet osob vystupujících v průběhu kontroly za žalobkyni stejně jako jimi předkládané doklady.

[3] Krajský soud námitkám žalobkyně nepřisvědčil. Předmět prováděné kontroly byl výslovně uveden v protokolu o kontrole tak, aby mohlo být prověřováno nejen obecné dodržování pracovněprávních předpisů dle § 3 ZIP, ale i jejich dodržování v souvislosti se vznikem pracovního úrazu zaměstnance K. Dílčí kontrolní závěr o pochybení žalobkyně stran neseznámení zaměstnanců se směrnicí 1/2014 je učiněn v souladu s poznatky, které byly zjištěny v průběhu kontroly. Při kontrole lze postupovat jak podle § 5 odst. 1 písm. a) ZIP, tedy prověřovat obecné dodržování pracovněprávních předpisů dle § 3 ZIP, tak prověřovat příčiny a okolnosti pracovního úrazu dle § 5 odst. 1 písm. e) tohoto zákona, přičemž prověřování těchto okolností neproběhlo mimo zákonný rámec kontroly a jejího předmětu. Návrh na provedení žalobkyní navrhovaných svědeckých výpovědí byl správními orgány zamítnut pro nadbytečnost zcela v souladu se zákonem, protože žalobkyně nijak netvrdila, že by jimi zpochybnila závěry správních orgánů stran spáchání správních deliktů, a proto nelze mít za to, že jejich neprovedení by bylo na úkor řádně zjištěného skutkového stavu. Protokol o kontrole nepostrádá žádnou z formálních ani obsahových náležitostí dle § 12 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“). Není nezbytné, aby obsahoval všechny osoby vystupující za žalobkyni, ani veškeré jí navrhované doklady v situaci, kdy neuvádí

jaké doklady nebo důkazy v protokole uvedeny nejsou a jak se tato skutečnost odrazí v jejích právech, případně v zákonnosti kontrolního zjištění.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení výše uvedeného rozsudku krajského soudu z důvodů, jež lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."). Stěžovatelka nesouhlasí s právním názorem krajského soudu v otázce rozsahu prováděné kontroly, neboť dle jejího názoru nebyla kontrola prováděna v souladu s jejím zákonným rámcem. Zjišťování příčin a okolností pracovního úrazu bylo prováděno nad její zákonný rámec, jak je blíže uvedeno v předchozí části tohoto rozsudku. Skutkový stav nebyl náležitě zjištěn, protože nebyli vyslechnuti jí navrhovaní svědci. Protokol neobsahoval všechny osoby vystupující za stěžovatelku při kontrole a související skutečnosti, a proto nelze mít za to, že splňuje náležitosti požadované dle § 12 odst. 1 kontrolního řádu, jak uzavřel krajský soud. Z uvedených důvodů navrhuje zrušení rozsudku krajského soudu a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný svého práva vyjádřit se k podané kasační stížnosti nevyužil.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti kterému je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatelka je zastoupena advokátkou (§ 102 a násl. s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud je v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán rozsahem kasační stížnosti a důvody, pro které je podána. Důvody kasační stížnosti jsou totožné s důvody uvedenými v žalobě, přičemž stěžovatelka si za těmito důvody stojí a pouze v obecné rovině nesouhlasí s jejich právním posouzením, jak jej provedl krajský soud. Kasační stížnost v žádném bodě nepřináší novou argumentaci, která by v řízení o kasační stížnosti případně mohla být uplatněna, ani dále nerozvíjí argumentaci uvedenou v žalobě v návaznosti na rozsudek krajského soudu, za což nelze považovat rozsáhlou repetici odůvodnění rozsudku krajského soudu obsaženou v kasační stížnosti.

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Nejvyšší správní soud shledává námitku stěžovatelky stran překročení zákonného rámce inspektorátem při provádění kontroly jako nedůvodnou. Předmět kontroly byl vymezen v protokolu o kontrole nikoliv úžeji, tedy pouze na obecné dodržování povinností žalobkyně dle § 3 ZIP, jak se stěžovatelka domnívá. Předmětem kontroly bylo také dodržování těchto povinností v souvislosti se vznikem pracovního úrazu M. K., přičemž je irelevantní, že oprávnění inspektorátu kontrolovat tyto skutečnosti se nachází ve dvou ustanoveních ZIP, a sice v § 5 odst. 1 písm. a) a e). Na základě těchto ustanovení mají orgány inspekce práce pravomoc vykonávat kontrolu v rozsahu stanoveném § 3 ZIP a kontrolovat příčiny a okolnosti pracovních úrazů, popřípadě se zúčastňovat šetření na

místě úrazového děje, přičemž kontrolovat tyto skutečnosti lze v rámci jednoho procesního kontrolního postupu, jehož výstupem je protokol o kontrole. O překročení kontroly nad rámec zákona by mohlo jít pouze v situaci, pokud by v tomto případě inspektorát kontroloval skutečnosti, k jejichž kontrole vůbec není oprávněn (například by požadoval doložení vedení účetnictví). Pokud měla stěžovatelka za to, že kontrola byla vykonávána mimo rámec jejího předmětu, tedy mimo okruh skutečností, ohledně kterých jí bylo sděleno, že budou kontrolovány, ani takto podané stižní námitce kasační soud nemůže přisvědčit. Předmět kontroly je jednak jasně vymezen v protokolu o kontrole a jednak je nepochybné, že okolností smrtelného pracovního úrazu, kterou byl inspektorát oprávněn kontrolovat, je také to, zda byl dotyčný zaměstnanec seznámen s bezpečnostními předpisy vztahujícími se k jím vykonávané práci a rizikům, s nimiž při jejím výkonu přicházel do styku.

[10] Na základě provedené kontroly bylo nejen zjištěno, že zaměstnanci včetně M. K. provádějící vazačské práce spojené s přemístěním a převozem mobilních buněk nebyli s relevantními pracovněprávními předpisy seznámeni (se směrnicí č. 1/2014, která ve svém bodě 14. 5. vazačům zakazuje pracovat bez předepsaných ochranných pracovních prostředků, zejména přilby), ale také, že tato směrnice nebyla součástí obsahu školení o ostatních předpisech k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci při manipulaci a přemísťování mobilních buněk, čímž stěžovatelka porušila svoji povinnost dle § 103 odst. 3 ZP. Stěžovatelka navrhovala svědecké výpovědi, avšak bez jakékoliv vazby na výše uvedená zjištění, a proto byly zcela v souladu se zákonem správními orgány neprovedeny pro nadbytečnost, s čímž se kasační soud ztotožňuje.

[11] Nejvyšší správní soud považuje protokol o kontrole za formálně i obsahově bezvadný v souladu s § 12 odst. 1 kontrolního řádu, navíc se ztotožňuje s názorem krajského soudu, že stěžovatelka netvrdila, v čem se neuvedení všech osob, které za ni vystupovaly v průběhu kontroly, a dokladů, které měly tyto osoby v průběhu kontroly předložit, promítlo do jejích práv a do odpovědnosti za spáchané správní delikty. I v případě existence formálního nedostatku protokolu o kontrole by taková námitka bez vazby na odpovědnost stěžovatelky za výše uvedené správní delikty neobstála.

V. Závěr a náklady řízení

[12] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s. O věci přitom rozhodl bez jednání, jelikož § 109 odst. 2 s. ř. s. takový postup předpokládá.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. října 2018

JUDr. Radan Malík

pokračování

předseda senátu